

skaffet af den nuværende regering på grund af mangel på effektivitet.

Så er der bistanden og den gode regeringsførelse: Det er vi meget enige i, men vi er ikke enige i den måde, regeringen administrerer det på, hvor det er noget, man skærer af med det samme, og det er jo heller ikke det, der oprindeligt lå i »Partnerskab 2000«.

Så vil jeg gerne sige til de enkelte ordførere, at det selvfølgelig er glædeligt, at både Venstre og De Konservative forpligter sig på at arbejde for de 0,7 og også med bindende tidsplaner, men jeg må sige ligesom den radikale ordfører, hr. Morten Helveg Petersen, at når man så gør det modsatte herhjemme og skærer ned, kommer det altså til at klinge meget hult.

Det handler jo om, at når regeringen i Mexico og i Sydafrika skal svare på, hvad der er den danske regerings målsætning, så har regeringen ikke noget svar. Regeringen kan ikke til vores partnere sige, hvad der er den danske målsætning. Andre lande er nu gået op; Finland siger, at de nu forpligter sig til 0,7. De kan da svare på, hvad deres målsætning er, og dermed også, hvad den vil være om 1 år, 2 år, 3 år; det kan den danske regering ikke. Det vil sige, at formandskabet for EU må svare, at vi ikke har nogen særlig målsætning, det kan man ikke regne med, og det kan være, der bliver skåret ned næste gang. Det er da en dårlig forhandlingsposition at have.

Jeg synes også, det er værd at bemærke sig, som hr. Jeppe Kofod var inde på det: Hvad er det for nogle størrelsesordener, vi taler om her, når vi snakker udviklingsbistand? Ja, vi taler om, at hvis vi skal kunne nå udviklingsmålene, skal vi fordoble, det vil sige skaffe ca. 50 mia. dollars i øget udviklingsbistand. Det svarer til den forøgelse af USA's militærbudget, som fandt sted fra 2001 til 2002. Det siger noget om proportionerne i debatten, at stigningen i USA's militærbudget svarer til den fornødne indsats, der er brug for for at leve op til udviklingsmålene.

Så alt i alt er der ganske store forskelle på den toneangivende opposition og regeringen, men vi skal vide at holde øje med, at regeringen får gennemført det, som den trods alt har forpligtet sig til, nemlig 0,7 og med bindende tidstabeller. Hvis det ikke lykkes, er det jo klart udtryk for, at når man ødelægger sin egen forhandlingsposition, ligger man, som man selv har redt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Som allerede meddelt vil afstemningen om de fremsatte forslag til vedtagelse finde sted på torsdag, den 21. februar 2002.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 60: Forslag til lov om tilskud til Færøernes hjemmestyre for 2002.

Af finansministeren (Thor Pedersen).
(Fremsat 29/1 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Pia Larsen (V):

Venstre kan støtte dette forslag om for 2002 at fastsætte bloktilskuddet til Færøerne til 615,5 mio. kr. Det er 366,4 mio. kr. mindre end tidligere, og det skyldes, at Færøernes hjemmestyre har ønsket at overtage sagsområderne skolevæsen og offentlig forsorg som særanliggende, og da vi jo har den aftale, at det økonomiske ansvar følger med de områder, der overtages, bliver bloktilskuddet altså reduceret tilsvarende.

Kl. 19.30

Jeg skal sige på vegne af Det Konservative Folkeparti og Kristeligt Folkeparti, at de også støtter dette forslag.

Poul Andersen (S):

Da vores ordfører, hr. Henrik Sass Larsen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne fremføre følgende:

Regeringen og det færøske hjemmestyre har indgået aftale om, at hjemmestyret i henhold til hjemmestyrelovens § 2 overtager en række sagsområder. Aftalen omfatter dele af den offentlige forsorg samt folkeskole- og erhvervsområdet, som nu inddrages som særanliggende for det færøske hjemmestyre. Dette medfører som konsekvens, at bloktilskuddet på disse områder reduceres tilsvarende, en reduktion på i alt 366,4 mio. kr.

Socialdemokratiet kan tilslutte sig den af regeringen og hjemmestyret indgåede aftale, og jeg skal på hr. Morten Helveg Petersens og Det